

Sırât Son Geçiş İstasyonu

– RamazanBoran · 11 Mayıs 2013

Kaç rengi vardır sessizliğin
Susma !
Şu ateşe konuşmayı öğreten dağ aşkına!
Kimdir dilini kanatan
Kimdir yüreğindeki cevhere pası tutturan
Eriyen bir melâlin
Zehirli sularında mazinin
Aldatılan çeşmesinde damla damla eksiliyorsun

Uzakta bir vaha yüzün
Yüzünde hüznün
Kara tahtaya çizilen güneşin yığınlığı altında
Unutulmuş mevsimler
Kızgınlığı altında kurutulmuş çiçekler
Aroması delinmiştir gülücük dağıtan sözcüklerin
Demirsiz parmaklıklar ardında
Kaç kez yasını tutar geceler
Tutuklusun
Simsiyah bekleyişlerin iğne deliğinden saraylara
Zahmetsiz yol mu geçer
Her sabah
Ama her sabah
İhtiyar bir solukla uyanıyorsun
Çizgisi daralan rüyalarından
Kaç kez Züleyha geçer

Bir devir ki;
Güzellik, saltanatın ölümsüz sanılan takısı
Yanılmışız
Şu geceleri mest eden dolunay aşkına !
Rahmet rahmet inen Gül aşkına !
Yakama bir tutam şan getir
Hançer şırıltısı yayılmadan sarnıçlara
Yetiş makamından zavallı imdadıma sıcak bir an getir
Bulanmadan yalnızlığım,

Renk vermiş yaprağın gazelleşen saçlarına
Koptuğumuz dallardan
İçine düştüğümüz korkulardan
Kaç kez Hızır geçer

Monoton kekemeler ağında say say bitmiyor
Tek bir adı vardır
Günlerden yine zehir
Nasıl kin tutsun takvimler
Prangaya vurma bakışlarını
Zaten ölüdür şehir
Yüzüne onca bahar çiselesen, bir eylüdür değişmeyen
Yanılığa çeker gökleri
Sağnak sağnak üstümüzden taş tüşer
Birer birer gömülür ışıklar
Ol ! emrine divane
Kubbelerden yayılan toprak ç/ağrılı nidalarım var, ölmeliyim
Zindanımı kendi ellerimle seçmişim
Nasıl kin tutsun korkuluklar
Nasıl kin tutsun duvarlar
Can kokusu gelmiyor harabelerden
Migrenli yollara ömrümü pare pare sermişim
Rutinsiz sararmalardan geçmişim
Nasıl kin tutsun tırpanlar

Bir cezir ki;
Şaşırılmışlar için o ne şiddetli ızdıraptır yeri göğü inleyen
Kan tutar denizleri
Doğrulmalıydık
Uyanmalıydık boğulduğumuz sulardan
İntizarlı bir hicranın uykusundan
Ki âsâsız yarılan göğsümüzden
Kaç kez Musa geçer

Çoktan kaybolup gittiler
İnşirah hesabına kaydedilen zümrüt desenli vakitler
İnleyen şarkılar mıdır, yoksa isyan mı çıkardı baykuşlar
İskelelerde mavi kan
Alaycı bir kibirle uçuşur martılar

Vakit tamam !!!
Tek bir öksürüğünde boğulacak yeryüzü
Hazır olda bulutlar
Yeniden uyanmak için
Kopmak üzeredir kıyamet, sabırsızdır ipliğinde sallanan fırtına
Biliyorum
Alabora olacak çırpınışlar
Nasıl kin tutsun dalgalar
Hazırlıksız
Her şeye rağmen binilecektir gemiye
Geçilecektir de
Aklımızdan
Kaç kez tufan geçer

Modası geçmiş tövbelerde alarm çığlıkları
Bu ne hazin bir çöküş,
Bu ne hazin bir defindir
Ah bir bilsen !
Huşu ile soluduğun gök ne serindir
Gidiyorsun
Sanma ki öksüz kalmıştır havariler
Kendi elimizle kurduğumuz makinalardan nice ölümler geçer
Nasıl kin tutsun Azrail
Emanettir
Eninde sonunda uçacak hayatımızdan
Bu sevda bir gün göçer de
Aklımızdan
Kaç kez İsa geçer

ramazan boran